

16/08/09 - Fem com Braveheart

"Desperta-vos, desperta-vos catalans adormits. No sepul-teu la vostra honra, vostres lleis i la llibertat de vostra pàtria estimada, en la negra obscuritat d'una perpètua esclavitud..."

Manuel Ferrer i Sitges, fragment del discurs a la Junta de Braços el 1713

Tots recordem aquella escena de la pel·lícula braveheart en que els polítics botiflers mobilitzen a la guerra i utilitzen als ciutadans escocesos per a mantenir i augmentar el seu estatus quo, i per a aconseguir noves engrunes de privilegis dels colonitzadors, mentre els escocesos moren de gana i pateixen situacions terribles precisament a causa d'aquesta ocupació. Llavors fa la seva entrada triomfal William Wallace i els diu als polítics que s'ha acabat això de posar la cadira per davant de la gent i del país, i que a aquests anglesos que estan fent tant de mal i trepitjant tots els Drets Humans, se'ls ha de parar els peus definitivament i absoluta. I per això sí que val la pena lluitar.

Perquè parlo de William Wallace, quan a la Nació Catalana hi tenim herois de primera com Francesc Macià, màrtirs com Josep Moragues, escriptors/es impressionants i digníssims com Manuel de Pedrolo, Mercè Rodoreda, i d'altres

herois que plantaren cara amb una resolució, determinació i valor formidables quan el diabòlic enemic ens engolia i que l'ocupació primer castellana i després dita espanyola ha tractat d'esborrar de la memòria?.

Parlo de William Wallace, perquè molta gent coneix l'èpica d'aquesta història, molt millor que la nostra, salvatgement esquarterada pels castellans i espanyols per donar una falsa aparença que els Catalans no hem existit mai (debem haver aparegut després de menjar bolets radioactius de Vandellós, ves).

També parlo de braveheart, perquè al País hi tenim molts herois i heroïnes, públics i anònims, gent digníssima, però és difícil tenir en l'imaginari popular uns traïdors tan mesells com els de la pel·lícula fins entrat el segle XX.

Polítics podrits, que després de la transició han demostrat amb escreix que l'assimilació espanyola, també ens ha portat a patir traïdors encaixistes de primera magnitud.

Així que, al contrari que els polítics herois i defensors de Catalunya de totes les èpoques, que pagaren amb la pròpia vida la defensa de les nostres Llibertats i Drets Humans i Cultura, avui en dia tenim uns polítics traïdors, que només podem comparar, a manca de traïdors llimacs destacables a la nostra història, amb la història dels nostres veïns escocesos.

Molt bé. Estem en el punt en que William Wallace els diu als paisans escocesos que sotmesos a un règim tirà, que essent una regió i amb l'unionisme no aniran enlloc, i que cal lluitar per a la Independència.

I en aquest punt ens trobem els Catalans avui.

Els encaixistes, autonomistes, federalistes, unionistes... han plantejat una manifestació en que s'apropien de l'11 de Setembre per a capitalitzar el descontent Català i poder seguir rebent engrunes. Per a ser més cíncics, es diu "salvem l'estatut" i com en malícia són molt més hàbils que nosaltres, que anem de front i transparents, criden a la unitat (ells que en la seva vida sempre han anat a la seva)

En aquest punt els Independentistes, que representen el bàndol de William Wallace, i que saben que estant sotmesos al tractament colonial només augmentarà el patiment i la pobresa de les Catalanes i Catalans, han obert un debat:

? Anem a la manifestació convocada per a no trencar la unitat?

? Anem a la manifestació per a no trencar la unitat sota insígnies independentistes?

? No anem a la manifestació, per dignitat?

I certament, se m'acuden poques coses més humiliants que fer una manifestació d'un estatutet que el govern espanyol ha violat i sodomitzat per tot arreu, incomplint continuadament i deliberada, les seves pròpies lleis.

És una imatge tan gràfica com un xaiet demanant-li a un llop excitat i xop de sang, que si us plau no mati més ovelles. Pitjor encara és la realitat, puig el llop, en realitat és l'arbitre que hauria de fer complir la llei.

I és enmig d'aquesta confusió de l'independentisme que m'he decidit a escriure aquest article.

NO HI PODEM ANAR.

No podem hi anar, de la mateixa manera que William Wallace no s'afegiria a les files dels botiflers.

Si es posés a les ordres dels polítics traïdors, tot creient que el seu sentit de país l'obliga a la unitat, el que passaria és que:

1) quedarien desacreditats, per servir a uns egoistes

2) els polítics botiflers els enviarien a ells a morir els primers. Igual com fan a la pel·lícula amb William Wallace tot i que està disposat a posar-se a les ordres d'un rei que vulgui una Escòcia Independent. Si es treu del mig als valents, ningú s'oposarà als mediocres egoistes. (i la guerra civil espanyola n'és plena de fets com aquests entre faccions enfrontades com comunistes i anarquistes, i són molts els que diuen que la batalla de l'ebre va ser una manera d'enviar a morir deliberadament els resistents, desfer l'exèrcit anti-feixista, perquè "antes roja que rota"/"antes facha que rota")

Per tant, no podem anar a la manifestació sobre "salvem l'estatut", perquè implica que rendim vassallatge a espanya i a la seva constitució feixista.

De fet maragall no tenia cap dret a plantejar una manifestació, per a que els colons espanyols no decapitin l'estatutet, després de tants incompliments de paraula i de lleis!. Arribats a aquest punt l'aspecte a destacar és que **espanya no compleix la**

Ilei.

I si els polítics volen seguir tot cofois i alegres amb algú que no compleix les seves promeses, no compleix la llei quan t'afecta, et roba, no inverteix el que diu, t'insulta i et desacredita, **o són uns imbècils rematats**, d'aquells que fan feredat i angoixa d'ho burros que n'arriben a ser, o bé és que **estan xuclant**, com els polítics de braveheart. Ras i curt.

El tema és que amb espanya no podem seguir. El directe.cat ens informava que el rei dels espanyols, màxim cap de l'estat espanyol, va lloar franco el 2005. Al 2001 ja havia fet el seu infame discurs "nunca fue la nuestra lengua de imposición sinó de encuentro. a nadie se le obligó nunca a hablar en castellano". I s'ha demostrat que a banda de que són uns exterminadors de cultura, no tenen paraula, i utilitzen el seu estat per a asfixiar les minories nacionals.

Llavors, què faria Wallace?.

A la pel·lícula es posaria al davant de la manifestació, els animaria, els esbravaria, els diria la veritat, faria brollar la rauxa i el seguiríem en una massiva manifestació independentista.

En la meva opinió les persones que van a la manifestació "salvem l'estatut", creuen que es mobilitzen per defensar Catalunya. Algun, independentistes fins i tot, en la seva manca de malícia, s'ha empassat l'ham de la unitat. A d'altres els bull la sang, i en no haver una manifestació independentista volen defensar Catalunya de tantes humiliacions. Algunes associacions que han fet molt per Catalunya també s'hi afegiran per sentit de país.

Ja els està bé als botiflers unionistes, cremar-les, i dividir encara més els Catalans, fent-los creure (símil amb enviar a la mort) que aquestes organitzacions són autonomistes, encaixistes, o servils amb espanya.

Molt bé, llavors què cal fer?.

No ens hem de posar davant de les pancartes dels autonomistes (on ràpid s'ha afegit esquerra), i tractar que ens segueixin.

Primera perquè s'ha de respectar a qui convoca una manifestació. La gent que ho vulgui té dret a seguir-los, i nosaltres som molt més educats que això. (vull dir que

no s'ha de fer una entrada estil braveheart per a que ens segueixin).

La meva proposta és la següent:

Molta gent s'aferra als autonomistes, enganyats, perquè creuen que no existeix altra opció. El que passa, és que els espanyolistes i els botiflers, després de la persecució política de la "crosta", estan utilitzant els nostres propis mitjans per a deixar-nos aïllats, desinformatos o pitjor, manipuladament mal informats, i sense un punt central d'informació.

Així Reagrupament pateix un buit informatiu, i les CUP molta gent no sap ni que existeixen, el partit Republicà Català no era convidat als debats a tv3 durant les eleccions, i de la manifestació de 10.000 a Brussel·les no se'n va parlar fins el dia abans, i així amb tot.

Jo plantejo que l'11 de Setembre fem una cosa diferent, com no s'ha fet abans.

Proposo que l'11 de Setembre ens ajuntem al punt de trobada, penso que és plaça Catalunya, juntament amb els nostres compatriotes de qualsevol ideologia, amb els nostres estandards, les nostres senyeres, i les nostres Estelades, i...

...un bloc.

Un bloc de paper, i un bolígraf.

La meva proposta és que l'11 de Setembre anem a Plaça Catalunya amb els nostres compatriotes, però no arranquem a caminar amb la manifestació.

Quedem-nos a plaça Catalunya amb el nostre bloc i paper.

Que vingui Reagrupament, que vinguin Catalunya Acció, que vingui Acció Cultural del País Valencià, que vingui la xecna, que vingui directe.cat, que vingui el singulardigital, que vingui UNCAT, que vingui maulets, que vingui som lo que sembrem a qui els botiflers els han rebutjat la ILP (iniciativa legislativa popular, resumint, es presenten més de 100.000 signatures per a que es faci un referèndum per a prohibir els transgènics al Principat i la mesa del Parlament diu que no ho accepten, cosa impensable per anti-demòcrata en els països on existeixen les ILP), que vingui 10.000, que vingui els pares que tenen a llurs fills estudiant en barracons, que vingui ràdio Arenys, que vingui Vilaweb, que vingui ràdio Arrels de Catalunya Nord, que vingui Racó Català, que vingui productes de la terra, que vinguin els que pateixen els talls i avaries perpetues de rodalies i saben que sense la Independència no canviarà, que vingui el Cercle Català de Negocis, que vingui televisió sense fronteres, que vinguin grallers, timbalers, Castellers, gegants... que vingui tothom que ho vulgui per a donar a conèixer el fet independentista. I amb el nostre bloc i el nostre paper, fem la guerra moderna...

Coneixem-nos

Canviem e-mails, perfils de Facebook, planes web, blocs, webs dels nostres partits preferits. Fem contactes. Donem-ho a conèixer als nostres amics i amigues Catalans que no saben que hi ha una opció no-encaixista.

Estiguem una hora a la Plaça Catalunya, fent amics, explicant als espontanis que preguntin, ja siguin Catalans o nou vinguts, què és la Independència i perquè és tan bona per Catalunya, i convidem-los que ens donin una sola avantatja per als Catalans d'estar sota espanya. Ni tant sols els més unionistes n'han pogut donar

una.

Fem contactes.

Fem contactes, perquè ja que la televisió la controlen els socialistes, així com els diferents mitjans que a cop de subvenció són temorosos de desobeir l'amo, i ens fan el buit i ens calumnien; ens inventarem noves maneres d'estar informats i d'articular-nos.

D'aquesta manera els nostres amics que sí vagin a la manifestació per l'estatutet, és possible que tornin en cabat, i s'informin i descobreixin que la Independència no només és una opció molt viva i viable, sinó que Catalunya hi camina amb pas ferm.

Ningú ens podrà acusar de quedar-nos a casa i no recolzar el país.

I en acabat, després d'haver fet nous amics i amigues, d'haver informat a tothom que ens ho ha demanat, i d'haver compartit fonts on les notícies no estan manipulades, i de cantar plegats els Segadors l'himne nacional de Catalunya, marxem a casa sabent que el proper cop, en serem més, perquè hi haurà més gent que escaparà de la censura dels mitjans controlats pels socialistes.

Traduir a l'Anglès. Translate to English	Compartir:
--	------------